

Bài viết sau đây của ông đợc chép về sự phẫn nộ chung của người Thiêng Phò Bình Miền Nam.

Trong khi nhiều tờ báo lớn trên thế giới đợc Việt Nam trong hai tháng 3 và 4 vừa qua đợc tìm hiểu và viết về những thay đợc tại Việt Nam sau 30 năm kết thúc chiến tranh, thì ký giả Yoshigata Yushi của Nhật Bản, cũng đợc Việt Nam những với tâm tở khác.

Ông đợc Việt Nam đợc tìm hiểu đợc mà Hà Nội hay nói là 'xoa dịu về tình thế quá kh' trong lòng người dân miền Nam. Bài viết sau đây của ông đợc chép về sự phẫn nộ chung của người Thiêng Phò Bình Miền Nam.

"Hãy quên quá kh, đoàn kết lại đợc xây dựng đợc nước" là câu nói thiêng đợc các nhà lãnh đợc đợc Cộng sản Việt Nam nhắc lại nhắc lại khi quợc gia này áp đợc chính sách "đổi mới" vào năm 1986 đợc thi ông Nguyễn Văn Linh. Ngày 30 tháng 4 vừa qua tại Việt Nam, các lãnh đợc đợc Cộng sản Việt Nam cũng lặp lại câu này trong những buổi lễ tở chức mừng "Chiến thắng 30/4".

Lời kêu gọi này có gì sai, mà sao người dân Việt Nam không đáp ứng, phải đợc cho lãnh đợc hô hào hoài suốt gần 19 năm trờ.

Bớt chuyện gì đợc coi là đúng khi lý thuyết phải phù hợp với thực tế. Lời kêu gọi phải đi đôi với việc làm còn không thì tất cả đợc vô nghĩa. Kêu gọi người ta hãy quên quá kh thì chính mình cũng phải hòa đợc, cớ gì mà, đợc xợc công bằng với tất cả mọi người chứ không đợc kết thợc. Ở đây tôi muốn nói đợc sự phẫn nộ chung của người Thiêng Phò Bình miền Nam hiện nay về còn bộ chính quyợc kết thợc cho dù chiến tranh đã kết thúc đúng 30 năm. Họ đang là nạn nhân của một xã hội bị phá sợc tại Việt Nam và đang cợc, rợc cợc giúp đợc của mọi người trong chúng ta.

Tờ khi áp đợc chính sách "đổi mới", chính quyợc Hà Nội đã hé cửa cho một số hội đoàn thiện nguyện (NGO) nước ngoài vào Việt Nam làm công tác thiện, giúp đợc những người đang ở trong hoàn cảnh khó khăn.. Tôi đã đợc một người trong tổ chức NGO hàng đợc đợc trung tâm trợ lực người cho người tàn tật ở Cần Thơ. Tại đây tôi đợc gặp ông N. V. Công (73 tuổi, một tình nguyện viên của Việt Nam Cộng Hòa) khắp khắp đi bằng đôi nạng gỗ đã quá cũ mòn mà ông ta sử dụng từ năm 1973 đợc bây giờ. Một người tình nguyện viên khác là ông N. C. Hùng (53 tuổi) cợc cợc hai chân mà chúng có một phương tiện nào khác đợc di chuyển người trờ hai bàn

tay. Mu n đi ph i dùng hai bàn tay ch ng đ i t. C ông Công và ông Hùng ch ng đ c m t c quan nào c a nhà n c giúp đ ph i t ki m s ng b ng nh ng công vi c nh đ an thúng, đ an gi ...

Ng i nhân viên NGO này cho bi t lý do t i sao t ch c NGO c a ông ta i quy t đ nh ch n con đ ng giúp đ nh ng ng i th ng binh min Nam. Lý do Sài Gòn là n i đ u tiên h đ c đ t chân đ n đ hi p tác cho ch ng trình xóa đói gi m nghèo mà chính quyền Hà N i kêu g i.. Sau khi đi tham quan nhi u n i t i mi n Nam, phái đoàn c a t ch c NGO này ra Hà N i đ ti p t c cu c tham quan..

T i Hà N i và nhi u n i khác i mi n B c, h c cũng đ c g p nhi u th ng binh b đ i mi n B c có ng i thì ng i xe lăn. Có ng i thì đi b ng chân gi hay ch ng n ng. Ng i th ng binh đã m t đi m t ph n thân th c a mình cho đ t n c thì chính ph ít ra ph i lo cho h có nh ng th đó đ gi m b t tr ng i trong cu c s ng hàng ngày là chuy n đ ng nhiên.

Nhìn nh ng th ng binh min B c, chúng tôi không kh i ng m ngùi cho hoàn c nh c a nh ng th ng binh min Nam mà chúng tôi đã g p t i Sài Gòn, hay nh ng vùng L c T nh... là h đã b b r i m t cách tàn nh n.. Đó là lý do chính đ t ch c NGO chúng tôi quy t đ nh công vi c giúp đ th ng ph binh min Nam. Ng i nhân viên NGO này còn cho bi t thêm là h đ c chính quy n Hà N i ch p thu n cho làm công vi c giúp đ này nh ng v i đi u ki n là ph i đ t d i s qu n lý c a chính quy n đ a ph ng.

Chúng tôi đã đ n nhi u qu c gia làm vi c thi n nguy n, nh ng ch ng có m t qu c gia nào đ t ra đi u ki n k quá nh th , nh ng h đ ành ph i ch p nh n đ mong sao giúp đ đ c nh ng ng i c n đ c giúp đ .Nhóm NGO này còn k t i nghe r ng h đã trao t ng các trung tâm tr li u ph c h i cho ng i tàn t t nhi u xe lăn, chân gi , n ng g và nhi u th khác. Vì th y m c đ tàn t t quá n ng c a ông Hùng c n đ c bi t ph i giúp đ nên t ch c chúng tôi t ng riêng cho ông Hùng m t chi c xe lăn.

T ng xong, h yên chí là t đây ông Hùng không còn quá nh c nh n nh tr c m i khi mu n đi chuy n vì đã có ph ng ti n. Tháng sau h tr i g p ông Hùng thì v n th y ông ta i t đi b ng hai tay. H i xe lăn đâu thì ông Hùng tr i r ng đã b nhà c m quy n đ a ph ng t ch thâu vì c quan cho xe không qua trung gian chính ph , b t ph i đóng ti n ph t m i đ c nh n xe. Mà ông Hùng i y đâu ra ti n đ đóng ph t.

Cu i cùng h i ph i b ti n túi đóng ph t đ nh n xe lăn cho ông Hùng..

Nghe xong câu chuy n v ông Hùng nói trên, tôi không th hi u n i m t chính quy n c ra r

nói về 'quên đi quá khứ' mà lại có những hành động vô nhân đạo đối với những người đã thua cuộc cách nay 30 năm. Rõ ràng là vì một lý do, chiến tranh Việt Nam chưa chấm dứt. Bởi vì nếu bỏ qua những hành động sai phạm có tính cách cá biệt của những quan chức chính quyền địa phương thì cũng đáng buồn cho Việt Nam vì từ đất nước này ngay đến người tàn tật, bệnh tật cũng không tránh khỏi nạn bóc lột. Tôi rất chia sẻ vì sao sau 30 năm, người Việt Nam vẫn tiếp tục đấu tranh cho sự thật, dân chủ và nhân quyền để tôn trọng người Việt Nam..